

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 48

IN NEDERLAND 60 Ct.

DAN COOPER KOMT TERUG!

DUEL IN DE WOLKEN!

DANGER

BRIEF VOOR SINTERKLAAS

LIEVE goede Sinterklaas, alvorens u de hemel verlaat om uw jaarlijkse reis naar de aarde te beginnen, schrijf ik u dit briefje. Ik weet het, uw scepter en uw mijter liggen reeds gereed op een witte wolk en u hebt de hand slechts uit te steken om ze te nemen. De zakken zijn reeds gevuld met speelgoed en lekkernijen. Weldra zullen de engelen de grote gulden hemelpoort wijd open zetten en dan begint uw grote decemberreis.

Vertrek nog niet, goede heilige, ik heb u iets te zeggen :

Overal in de wereld zijn er kleine kinderen die geen schoorsteen hebben, overal in de wereld zijn er kinderen die geen brief kunnen schrijven. Ik vraag u aan hen te denken. Goede Sint, wanneer u over de steden en dorpen vliegt, vergeet dan de armenwijken niet. Stap door het venster binnen en bedenk de kinderen ook daar met lekkers en met speelgoed. U zult hen zo gelukkig maken.

Goede Sint, ik dank u in naam van deze kinderen en in naam van hun ouders. Ik ben er zeker van dat mijn gebed zal verhoord worden, want u bent toch de goede kindervriend, d.w.z. de vriend van alle kinderen, zo groot als klein, zo arm als rijk !

Kuifje

SCHRIJF EENS 'N BRIEFJE

Willy Cupers, kolonel Dusartplein, 12, Hasselt, *is 17 jaar en zoekt vrienden van zijn leeftijd uit België, Nederland of Frankrijk. Willy houdt veel van muziek en dansen.*

Marie Claire Jansen, Bergstraat, A335, Heist op den Berg, *zou graag korresponderen met een Italiaans meisje van 14 à 15 jaar. Hobby's : tekenen, film, lektuur.*

Eddy Bertin, Hoogstraat, 20, St-Amandsberg (Gent), *wil graag briefwisselen met Kuifjeslezers uit België, Duitsland of Nederland. Eddy verzamelt plaatjes van dieren en foto's van filmvedetten. Hij houdt veel van lezen, tekeven en moderne muziek. Nederlands en Duits.*

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

GOEDE SINT, LEG WAT IN ONS SCHOENTJE...

IEDEREEN kent de goedheid van Sinterklaas en ik zie werkelijk niet in waarom hij onze sportklubs zou vergeten. Hij komt immers ieder jaar, en het is daarom dat wij hem een briefje pennen.

Het briefje dat wij met onze beste pen schrijven, leggen wij in de schoenen van de Rode Duivels, van ons nationaal voetbalteam! Nu het grote woord er uit is: Rode Duivels en nationaal voetbalteam, raden jullie onmiddellijk mijn éérste en innigste wens... Onze nationale voetbal is voor het ogenblik ver beneden peil en wij vragen Sinterklaas om het probleem te willen bestuderen.

Indien het materiaal dat onze spelers moeten gebruiken doodversleten of niet meer in orde was, dan zouden wij de grote heilige vragen het te vervangen. Maar, het materiaal is helemaal niet slecht! Het zijn de spelers waar het om gaat. Ik geloof echter niet dat men de grote heilige om andere spelers vragen kan... Twee maanden geleden konden onze Hollandse buren negen doelpunten maken op de kosten van onze arme Rode Duivels. Ik heb daarover reeds geschreven. Er waren mensen die de hoop koesterden dat het slechts « een ongelukje » was en onze spelers het de volgende keren beslist veel beter zouden doen. Maar van dat « veel beter » is weinig of niets terecht gekomen, en wij vragen ons af hoe de match tegen de Fransen en tegen de Bulgaren zal verlopen?

Indien onze rivalen lust hebben zoveel goals te maken als onze Noorderburen, dan ware het misschien beter deze matchen doodgewoon af te lassen.

Ik hoop nu maar, dat de goede heilige mijn wensen en de wensen van alle voetballiefhebbers uit ons klein landje welwillend zal aanvaarden.

RAADSEL N° 25

DE DRIE VERDACHTEN

OPLOSSING

DE schuldige is Therese Augagneur. Alléén zij wist dat haar broer slechts gewond en niet dood was. Het is daarom dat zij de tegenwoordige tijd gebruikte en zei : « Hij heeft veel talent, hij is een zeer knap cineast ». Hierdoor verraadde Th. Augagneur zich.

Deze drie prenten tonen de toekomstige evolutie van de Belgisch-Congolese associatie :

1. *Een intelligent en vooruitziend vorst;*
2. *De snelle industrialisatie van België;*
3. *De zorg het Zwarte Afrika deelachtig te laten worden aan de Europese vooruitgang.*

De jonge leraar van Leopold II was Hendrik Conscience, de beroemde Vlaamse schrijver, auteur van « De Leeuw van Vlaanderen ».

Eens volwassen, wordt de prins door de geneesheren vaak naar Egypte gestuurd om er de winter door te brengen. Zijn gezondheid is niet schitterend en zijn een been is stijf, zodat hij met een wandelstok moet lopen.

Telkens gaat hij kijken hoe ver men reeds staat met het Kanaal van Suez. Ferdinand de Lesseps is zijn vriend geworden.
Men brengt het noenmaal van de ingenieurs. Doe ons het genoegen het te delen.

Dat negermeisje schijnt zeer aan u gehecht...
Ik heb haar uit de handen van de slavendrijvers verlost !

Op zekere dag kwam er hier een karavaan slaven langs...
Kom hier, kleine heks
Red mij !

Sla haar niet !
Indien je je voor haar interesseert, kan je haar kopen. Wens je haar niet, steek dan je neus niet in mijn zaken !

Ik kocht het meisje en enkele weken later kon ze mij haar geschiedenis vertellen...

Zij kwam uit het bekken van de Congostroom. Het dorp van haar ouders was in as gelegd door de slavenhandelaars

Haar vader was gedood, zoals trouwens al diegenen die hadden getracht met hun primitieve wapens weerstand te bieden aan de kooplui.

Samen met haar moeder werd ze meegesleept , maar in de woestijn viel haar arme moeder van uitputting in het zand neer. Ze werd aan haar lot overgelaten.

Geen twijfel mogelijk ! De bevolking van Congo zou diegenen die haar van de slavendrijvers, mizerie en ziekte verlossen met vreugde begroeten.

Weer in België, tracht de prins de ministers te interesseren voor onbekend Afrika
De Belgen zullen er zich niet toe laten overhalen ginds als ontbijt voor de leeuwen te dienen !
De streek is trouwens ontoegankelijk, daar de kust reeds door Portugal werd gekoloniseerd...
2

In 1865 volgt Leopold II zijn vader op. Hij legt de grondwettelijke eed af.
Sedert 35 jaar werden er in België dingen verwezenlijkt die zelden door één generatie gerealiseerd kunnen worden. Maar het gebouw, waarvan het Onafhankelijkheidskongres de basis heeft gelegd, moet nog hoger worden.

In 1869 sterft de enige zoon van Leopold II. De vorst, die naar men zegt ongevoelig en hooghartig is, heeft veel verdriet...

Hij tracht te vergeten door zich hals over kop in het werk te storten. Hij denkt nog steeds aan Centraal Afrika. Zijn voorstellen in dit verband vinden in België echter geen weerklank. Het is daarom dat hij in 1876 een « Internationale Geografische Conferentie » organiseert.

Heren, ik heb alle ontdekkingsreizigers en geografen ter wereld naar hier geroepen om te bestuderen op welke wijze men de vlag van de civilisatie in het hart van Afrika kan planten, en hoe men een einde kan maken aan de slavenhandel in Afrika.

Niemand neemt de zaak zeer ernstig op. Uit hoffelijkheid jegens de promotor van de conferentie, stemmen al de afgevaardigden voor de oprichting van een Internationaal Afrikaans Vennootschap. Dan gaan ze weer naar huis en vergeten de hele zaak. Alleen het Belgisch Comité werkt, aangespoord door de vorst.

Twee jaar later staat Centraal Afrika in het brandpunt van de belangstelling. Inderdaad, een Brits-Amerikaans journalist, Stanley genaamd, slaagt er in Afrika van oost naar west langsheen de Congostroom, te doorkruisen.

Stanley zegt dat de stroom in het binnenland bevaarbaar is. Het volstaat dus een spoorweg aan te leggen om de watervallen te omzeilen. Ik wens Stanley te zien!

Die twee mannen van de daad begrijpen elkaar opperbest. Stanley zal naar Afrika terugkeren.

Wij hebben geld nodig om handelskantoren te openen. Wij zullen dus een nieuwe maatschappij stichten op commerciële basis: het « Comité d'Études du Haut Congo ». Wij moeten de financiers voor onze onderneming interesseren. U bent onze procuratiehouder in Afrika.

Reeds het jaar nadien kochten Stanley en enkele andere Blanken de soevereiniteitsrechten op van de zwarte stamhoofden. Meer dan vijfhonderd verdragen werden na geduldige onderhandelingen gesloten.

De eerste spoorweg van Congo werd gelegd en daarvoor werden de hindernissen met dynamiet opgeblazen. Het is daar, dat Stanley zijn bijnaam « Boela-Matari » (rotsenbreker) kreeg.

Terwijl de pioniers in Afrika de hand aan het werk slaan, maneuvreert Leopold II handig op diplomatiek vlak. Portugal staat hem een toegangsweg aan de zee af. Dank zij het toedoen van Leopold II, erkennen de belangrijkste mogendheden de « Onafhankelijke Congostaat ». Het vaandel van deze nieuwe staat is blauw met gouden ster.
3

Nu is hij niet alléén koning van de Belgen, maar vorst van een onafhankelijke staat : Congo.
Indien dit stokpaardje hem gelukkig maakt...

Het persoonlijk fortuin van de vorst steekt weldra geheel in zijn reusachtige onderneming in Afrika. Leopold II draagt versleten uniformen en geeft zijn keukenprinsen het bevel spaarzaam te zijn.

Hij ruïneert zich ! U bent zijn oom, tracht hem er toe te bewegen de zaak op te geven...
Goed, ik zal mijn best doen...

Ik hoop maar dat hertog d'Aumale, zoon van de Franse koning Lodewijk-Philips, en oom van onze vorst in zijn opzet slaagt. Gewoonlijk luistert de koning naar de raad van de hertog...

Wel ?
Hij heeft me bewezen dat men vertrouwen moet hebben in Congo... Hij heeft me er zelfs kunnen toe overhalen enkele akties te kopen !

Ondanks zijn zorgen in Congo veronachtzaamt de koning België niet. Het is tijdens zijn regering dat Brussel brede, prachtige lanen en grootse monumenten kreeg.

Langzamerhand begonnen de Belgen zich te interesseren voor het persoonlijk werk van hun vorst in Afrika...
Congo is de toekomst. Het bewijs daarvoor is geleverd ! Wanneer men er genoeg kapitaal in steekt, is de hoop op sukses gewettigd !
Goed, maar ik ben pas bereid wanneer de regering dit verre land adopteert en er mijn investeringen beschermt !
Alleen de regering kan soldaten naar ginder sturen om de slavenhandelaars voor goed te verdrijven...

En in 1889 schonk Leopold II Congo aan België. Van dit ogenblik af spaarden de Belgen moeite noch geld. Een leger werd opgericht om de slavendrijvers voor goed de weg naar Congo te versperren en aan hun ellendige handel een einde te maken.

Leopold II zag Congo nooit. Andere problemen hielden hem in België en hij wilde zelf zijn opvolger, Albert I, in de staatszaken inwijden.
Om onze neutraliteit te beschermen, zouden wij een groter leger moeten hebben en de algemene dienstplicht moeten invoeren.

In december 1909 voelt de vorst zijn einde naderen. Tot zijn laatste ademtocht vroeg hij het land de nodige offers te brengen voor een militaire reorganisatie
Ik kom van de Senaat. De militaire wet is gestemd.
Dan kan ik gerust sterven, Albert.

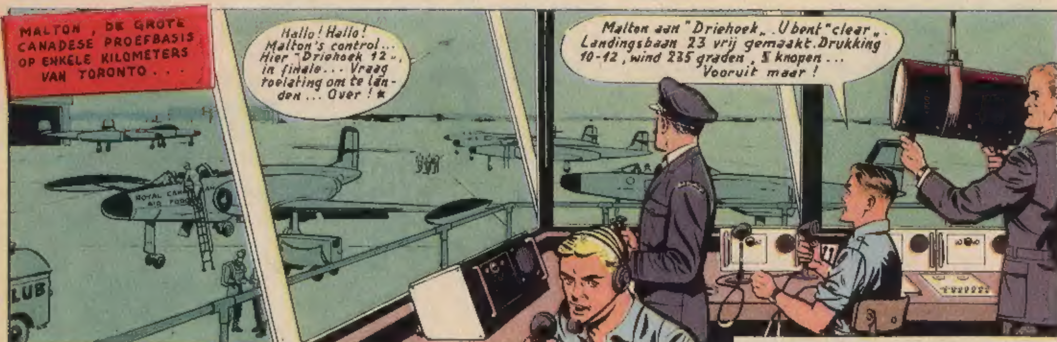

Dank zij Leopold II kreeg België een leger, dat in 1914 ons grondgebied dapper verdedigde onder de bekwame leiding van Albert I.

Congo wordt thans algemeen beschouwd als een van de meest voorspoedige gebieden van het Zwarte Afrika.

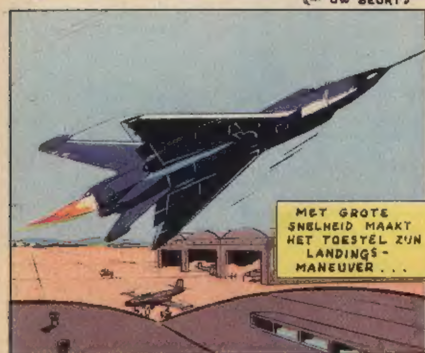

Leopold II werkte heel zijn leven voor de welvaart en de bloei van zijn vaderland.
Einde
F. CHENEVAL

DUEL IN DE W

(* UW BEURT)

* ALVORENS IN REEKS TE WORDEN GEBOUWD, WORDT ER EEN KLEIN AANTAL TOESTELLEN VAN HET PROTOTYPE OP STAPEL GEZET: DIT IS DE PRE-SERIE.

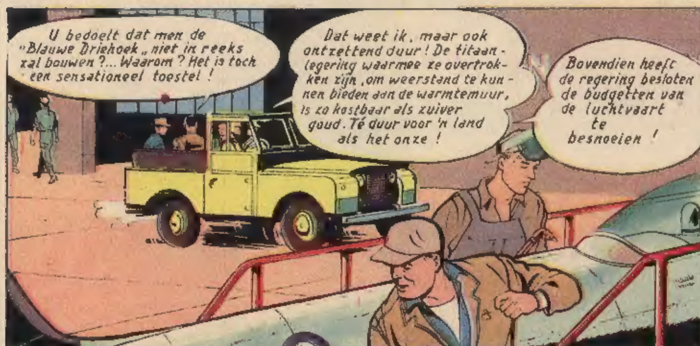

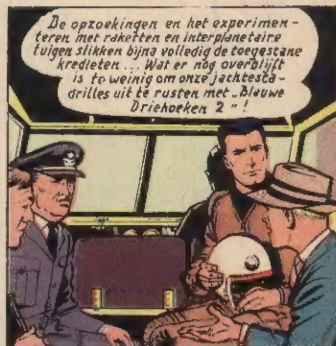

OLKEN

door
Albert Weinberg

(Wordt voortgezet.)

Wel, doe je mee, in de Brigade ?

Hoofdkwartier van de
M-Brigade België
Belliardstraat, 152
Brussel
Tel. : 34.98.90

Ik hoop dat jij nu ook spoedig lid wordt van de vermaarde M-Brigade België. De Brigade der knappe jongens en meisjes ! Iedereen krijgt zijn kenteken, zijn wimpel, zijn pas - en een hoop voordelen ! Er staan zelfs heerlijke geschenken klaar ! En bovendien,

M

Melk

ELKE DAG, GEDURENDE DERTIG DAGEN, EEN GLAS MELK MEER DRINKEN

is écht aangenaam,
en je houdt je er zo goed mee in topconditie !
Iets dat je je beslist moet aanwennen...:
Word lid van de « M »-Brigade België
met je lievelingssterren,

'T IS REUZE !

een glas gezondheid méér elke dag

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

INDIEN JE ER TOT OP HEDEN VAN OVERTUIGD WAS DAT ONZE TEKENAARS ERNSTIGE LUI ZIJN, BEKIJK DAN DEZE PRENTJES. ZE ZIJN ONTSPROTEN AAN HUN **GENIE!**

DE ZUIVERE WAARHEID OMTRENT DE MAAN

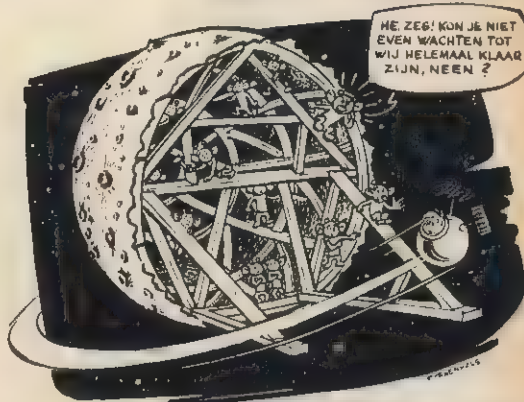
LUNIK III heeft dus voor het éérst sedert de schepping de achterzijde van de maan voor ons, aardbewoners, gekiekt. Terwijl astronomen, biologen en andere geleerde bollen de foto's aan een ernstige studie onderwerpen, hebben onze tekenaars de koppen bij elkaar gestoken. Ook zij hebben de achterzijde van de maan gezien. Voor hetgeen ze daar gezien hebben zijn zij natuurlijk alléén verantwoordelijk!

A. WEINBERG

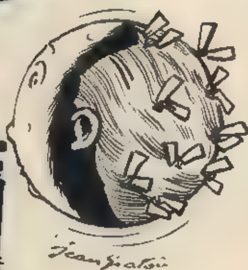

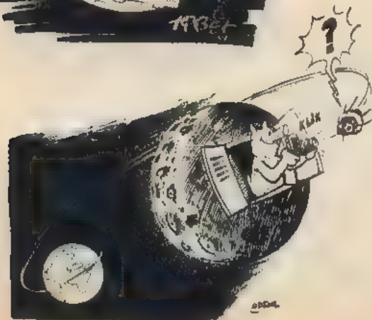

MACHEROT

Het geheim van JIMMY

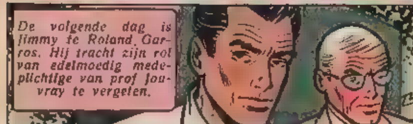
Professor Jouvray heeft zijn geheim aan Jimmy Torrent toevertrouwd, en deze laatste komt naar

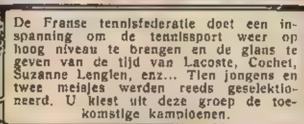

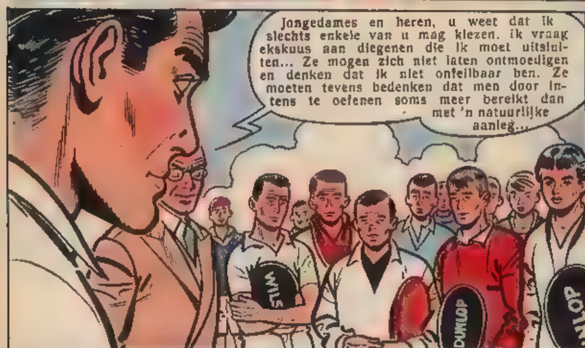

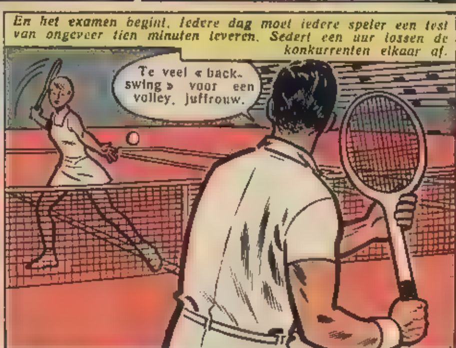

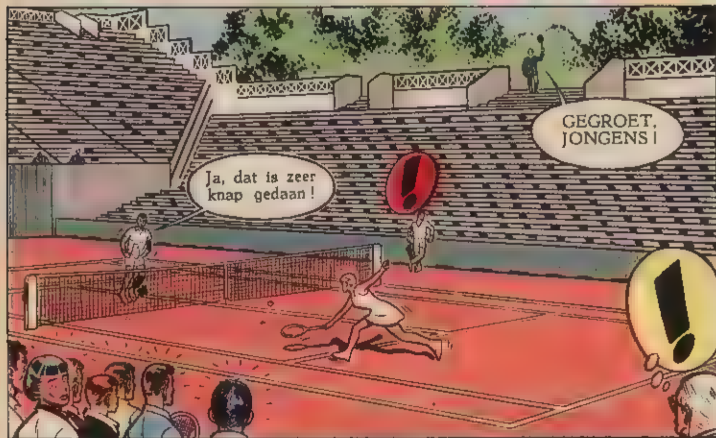

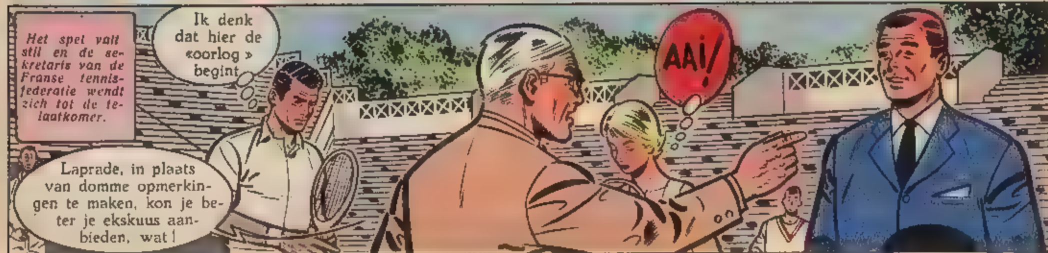

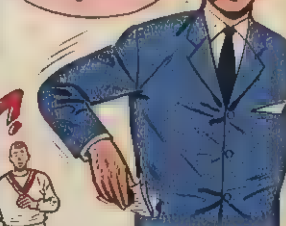

TORRENT door Raymond Reding

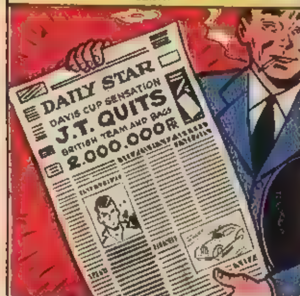

De jongelui hadden tot op dit ogenblik een gereserveerde houding aangenomen. Zij waren Jimmy echter niet vijandig gezind. Maar met Laprade zou het niet van een leien dakje lopen. Misschien was hij een van die jongelui, die niet kan aanvaarden dat men zijn eer als sportsman verkoopt voor geld...

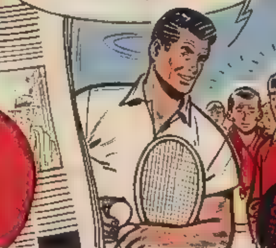

En met een uitdagend gebaar haalde de jongeman een Engelse krant uit zijn zak...

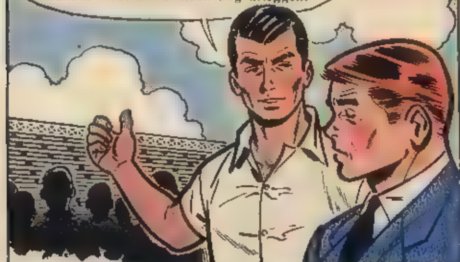

Jimmy is echter niet uit zijn lood geslagen.

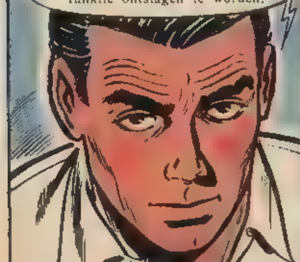

Laprade is de kluts kwijt. Zonder een woord te zeggen, loopt hij naar de kleedkamer, terwijl onze vriend voortgaat...

De meeste jongens en meisjes kijken beschaamd naar de punten van hun schoenen. Daar komt Laprade echter terug en hij roept overmoedig :

(Wordt voortgezet.)

Een vliegtuig van de lijn Buenos Aires-New York stortte neer in het oerwoud. Jimmy sloot zich aan bij de hulpkaravaan in de hoop de microfilms, die een van de passagiers bij zich droeg, weer te vinden. Maar, bij deze karavaan is er een agent van het ander kamp. Jimmy zal trachten zijn rivaal te ontmaskeren...

DE GEZELLEN VAN

NEGENDE HOOFDSTUK

ONTMOETING BIJ DAGERAAD

DE mannen van Ramos hadden van hun wachttijd gebruik gemaakt om aan de rand van de open plek drie ruime ranchos (1) te bouwen. De kleinste deed dienst als hoofdkwartier en daarin werd de persoonlijke bagage opgeborgen, evenals de kisten met levensmiddelen, medikamenten en vanzelfsprekend de kostbare radio zend- en ontvangpost die werkte op batterijen en, dank zij dewelke, de karavaan in bestendig kontakt kon blijven met de beschaafde wereld. De twee andere ranchos werden gebruikt om 's nachts onderdak te verlenen aan de twaalf leden van de expeditie.

Bij het avondmaal maakte Carrena de inventaris van de voorraad. De konserven en het gedroogd vlees waren bijna uitgeput, maar er bleef nog een flinke provisie aan gekonserveerde melk, koffie en chocolade, zodat het mogelijk was het een week uit te houden.

— Morgen zal ik beroep doen op de jagers, zei de kolonel. Het wild is hier schaars, maar indien wij het geluk hebben een aap of een tapir neer te knallen, betekent dit vers vlees voor enkele dagen. Naar het schijnt is niets zo lekker als gebraden anta (2). Het is een lekkerbek die me dat verteld heeft. In ieder geval zal het een aangename afwisseling zijn, want ik ben die ingeblikte ratjetoe beu!

Niemand glimlachte, niemand antwoordde. Zij aten allemaal zwijgend en luisterden oplettend naar de prelude van de helse sabbat, die zoals iedere avond in het woud zou ontketend worden. De malariamuggen zoemden reeds en rond het vuur fladderden blauwe en witte vlinders zo groot als soepborden.

— Kom, wij gaan slapen! zei Carrena met sombere stem.

De mannen stonden op, zij deden het met tegenzin en moesten moeite doen hun loodzware ledematen voort te slepen. Balton trapte woedend de sigaret uit die hij had weggegooid.

— Vervloekt bled! bromde hij. Ik vraag me af of wij er ooit levend uitkomen!

Jimmy haalde de schouders op en verwijderde zich zonder te antwoorden. Linos, Lick en Ramirez bevonden zich reeds in de rancho. Zij hadden hun hangmatten al opgehangen en zij spanden hun muskietennet.

— Indien ik de indioot die de charmes van de tropische nachten heeft bezongen in handen had, zou ik hem zonder aarzelen de nek omwringen! zei de grote Venezueliaan, en ontblootte daarbij zijn wolvengebit in een wrede glimlach.

De twee anderen grinnikten. Zij bekeken Stone alsof zij van hem een humoristisch antwoord verwachtten, maar de Amerikaan had helemaal geen lust tot gekscheren. Binnen enkele uren zou hij het gelaat van zijn tegenstrever kennen. Het perspektief van deze delikate operatie was alles behalve aanlokkelijk en het plan om zijn vijand te ontmaskeren had alle andere bekommernissen naar de achtergrond verdrongen...

HET LOKAAS

DE koude wekte Jimmy. Alvorens te Belem in te schepen voor deze expeditie, had hij nooit kunnen denken dat de nachten in de jungle op 12° zuiderbreedte zo onaangenaam fris konden zijn. Hij begreep nu waarom sommige Indianenstammen — in het bijzonder de Pagoas en de Nahmbiquaras, die naakt lopen — enkele uren voor dageraad hun maloca (3) verlaten om een bad te nemen in de rivier. Het water is niet warm, maar toch lauw in vergelijking met de temperatuur van de lucht. Dit vroege ochtendbad helpt de Indianen de vochtige koude uit te houden tot de zon weer verschijnt.

Stone stak zijn linkerarm op en keek naar de lichtende wijzers van zijn chronometer. Het was 4 uur 40 minuten.

Hij was zonder hulp wakker geworden en het was maar best niet te tonen, dat hij het moment waarop hij zijn slippertje zou maken, vooraf bepaald had. In de rancho hoorde men onregelmatig gesnurk, een zacht gekreun en onsamenhangende zinnen geboren in een geheimzinnige nachtmerrie...

Jimmy Stone gooide zijn muskietennet achteruit, geeuwde langgerekt en wipte uit zijn hangmat. Nauwelijks stond hij op de grond of hij hoorde links van hem een geïrriteerde stem:

— He! Wat is er aan de hand? Verduiveld! Dat men ons ook nooit met rust kan laten!

Dat was Lick. Jimmy had de tijd niet hem te antwoorden, want op het ogenblik dat hij de mond wou openen, richtte een andere slaper gewekt door het lawaai zijn elektrische zaklamp vlak op zijn gezicht. Verblind wankelde Jimmy Stone en hield de hand voor de ogen.

— Gaat het niet, Lawson? fluisterde Linos.

— Maak je geen zorgen. Die vervloekte insekten beletten mij te slapen en bovendien ben ik versteven van koude. Ik ga een tochtje maken...

Het licht werd gedoofd. Uit het zachte gekraak dat uit de hangmat kwam, leidde Jimmy af dat Linos zich opnieuw had neergelegd.

— Wees voorzichtig, fluisterde de kleine Braziliaan. Ga niet te ver!

— En maak ons vooral niet wakker als je terug komt! bromde Lick.

De Amerikaan mompelde iets onverstaanbaars, gespte de gordel van zijn linnen broek vast en verliet de rancho. Over de open plek was de hemel reeds klaar, maar ginds onder het ondoordringbaar gewelf van het woud, zag men beslist geen twee stappen ver. En nochtans liep Jimmy Stone die duisternis tegemoet. Hij slenterde enkele minuten ter hoogte van de tweede rancho en wandelde dan verder. Voortdurend bleef hij staan om de nachtelijke geuren in te snuiven of deed alsof hij oplettend naar de kreten van sommige apen luisterde, grote specialisten van het nachtlawaai. HIJ ZOU NIET ANDERS GEHANDELD HEBBEN INDIEN HIJ IEMAND DE MOGELIJKHEID WOU GEVEN HEM TE VOLGEN.

DE SPION WERPT HET MASKER AF

BIJNA zonder er over na te denken, liep de jongeman over de weg die naar het wrak van de Stratokruiser leidde. Hij wandelde ongeveer een kwartier, toen hij de zekerheid had dat hij niet meer alleen was. Iemand volgde hem in alle stilte. Hij had niets gezien en ook niets gehoord, maar in zijn hersens werd er een alarmsein ingeschakeld. En dit geheim signaal werkte steeds feilloos.

Hij stopte en haalde heel voorzichtig de Mauser uit zijn zak. Een warme bol ging op en neer in zijn keel, zijn hart bonsde. Het eerste morgenlicht kleurde de duisternis onder het bladergewelf grijs.

Jimmy had de indruk dat er, op een af-

DE DUIVEL

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

stand van zes of zeven meter van hem, iets bewoog.

Het was pas op dit moment dat hij er zich rekenschap van gaf in welke kritieke situatie hij zich bevond. Hij had zich totaal bloot gegeven, terwijl zijn tegenstander hem, verborgen achter een boom, zonder risico kon neerschieten...

De jongeman wierp een vlugge blik om zich heen en ontdekte links een massieve ceiba wiens brede takken met orchideeën bedekt waren. Hij sprong opzij, maar deed dit een fraktie van een sekonde te laat. Op het moment dat hij de boom zou bereiken, kliefde een metalen bliksemschicht de lucht. Jimmy gilde van pijn, opende zijn rechterhand in een krampachtige beweging en liet zijn Mauser vallen. Het spitse lemmer van een mes had diep in het vlees van z'n pols gesneden. Het was afgeschampt op het been, maar dit belette niet dat het enkele vierkante centimeter huid had afgerukt. Om het bloed dat uit de wonde opspoot te stelpen, kneep de Amerikaan zijn gewonde pols af met de andere hand. Deze bliksemsnelle aanval had hem van zijn angst bevrijd. Zijn helderheid van geest kwam terug. Hij gaf er zich rekenschap van dat de spion hem had kunnen doden, maar er zich mee had vergenoegd met een mes te spelen om zijn tegenstander te ontwapenen. Dit betekende dat hij helemaal niet het inzicht koesterde zijn vijand onmiddellijk naar een betere wereld te zenden. Ongetwijfeld wou hij eerst een onderhoud met zijn « slachtoffer ». Jimmy trok daaruit het besluit, dat hij een kleine kans had om heelhuids uit dit avontuur te komen.

Jimmy gilde van pijn en opende z'n rechterhand...

— Tracht niet je wapen op te rapen, Lawson! zei eensklaps een hese stem die van uit een reusachtige kalebasboom scheen te komen.

Stone beefde. Dat gutturaal timbre, die zangerige klanken... Hij zou die stem uit duizend herkend hebben, maar die man was wel de laatste die hij zou verdacht hebben!

— Ik heb je in het vizier, Lawson! Bij het minste verdacht gebaar schiet ik! Ga drie stappen voorwaarts. Ik zeg drie stappen... Indien je er één meer doet, schiet ik je lood door het lijf!

Jimmy gehoorzaamde. De tijd werkte voor hem. De tegenstander had een fout begaan door hem niet neer te schieten.

Toen Stone bleef staan, kwam de spion uit zijn schuilplaats te voorschijn. Zijn gelaat was krampachtig, ja bijna pijnlijk vertrokken, zijn bleek en mager gezicht met wangen opgegeten door een baard, vormde een vale plek in het schemerduister van de opkomende dag. Het kontrast tussen dit bleek gelaat en de koortsachtige schittering van zijn ogen was bijna ondraaglijk. In de rechterhand hield hij een Beretta 9 mm, een biezonder moordend wapen op korte afstand.

— Ik heb een kleine overwinning behaald, Coelho! zei Jimmy met rustige stem. Vermits ik je er toe gedwongen heb het masker af te werpen.

De Braziliaan haalde de schouders op.

— Je zult niet de gelegenheid krijgen daarop te boffen, Lawson. Jij hebt de éérste slag gewonnen, dat is waar, maar daarmee is je rol ook uitgespeeld. Geef me de vulpen!

— Met genoegen zou ik je die geven indien ik ze bij had. Jammer genoeg voor jou, heb ik ze in het kamp gelaten!

Er gleed een harde uitdrukking over het gezicht van Coelho.

— Je hebt ongelijk dit spelletje te spelen, Lawson. Indien je me niet...

Jimmy liet hem niet de tijd zijn zin te voltooien, hij barstte in een homerische lach uit en deze lach sloeg de Braziliaan totaal uit zijn lood.

— Hoe kon je toch zo naïef wezen! Geef je er je dan geen rekenschap van, dat wij hier oog in oog staan omdat ik zulks gewild heb! Je hebt je bij de neus laten leiden als een kind... Ik heb je in het woud gelokt omdat ik het gezicht van mijn tegenstander wou kennen. Aangaande de microfilms, moet je geen illuzie koesteren. Ze zijn veilig. Zelfs indien je mij doodt, zal je ze niet vinden... Ze zullen dan verrotten in de jungle en niemand zal enig profijt halen uit de geheimen die zij bevatten, tenzij dan diegenen voor wie ze bestemd zijn. Je kan trachten mij verplichten te spreken, maar ik denk niet dat je daartoe de mogelijkheid hebt... Wij zijn té dicht bij het kamp...

De geheimagent luisterde naar Jimmy zonder hem in de rede te vallen en zonder een gebaar te maken. Hij omknelde de kolf van zijn Beretta stevig en hij hield de wijsvinger aan de trekker. Nog één millimeter en het wapen zou de dood om zich heen zaaien...

In schijn bleef Coelho uiterst kalm, maar het was niet moeilijk om raden dat hij zich afvroeg wat hij verder doen moest? De blik in zijn zwarte ogen verraadde besluiteloosheid en onrust...

(Wordt voortgezet.)

---

(1) Een primitieve schuilplaats, vervaardigd uit gebladerte, die de Indianen wanneer ze door het woud trekken, 's avonds bouwen.
(2) Naam die de Brazilianen aan de tapir geven.
(3) Talrijke stammen uit het Amazonegebied, bouwen de « maloca » of woning die aan meer dan een familie onderdak verleent.

MICHEL VAILLANT op HET CIRCUIT

De 12 Uren van Sebring werden gewonnen door de Europese ploeg. De vreugde om de

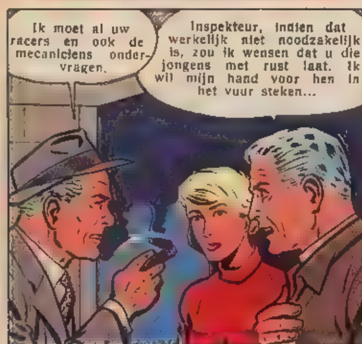

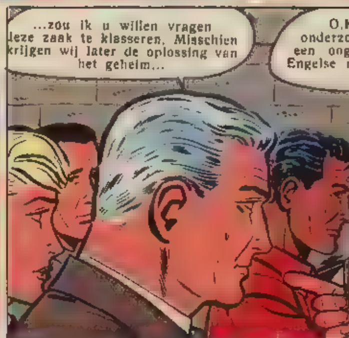

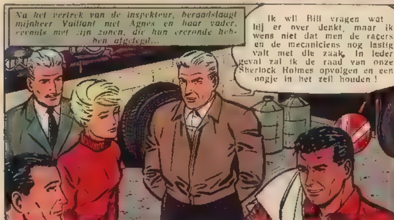
ALS JE SPORTIEF BENT, LEES DAN HET NIEUWE

VAN DE ANGST !

door Jean Graton

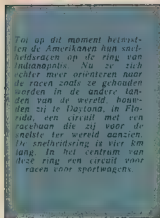
...it een beetje overschaduwd door een geheime zaak : de poging om Bill Rix te vergiftigen...

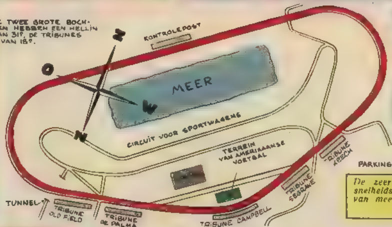

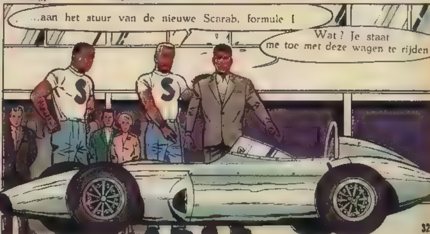

(Wordt voortgezet.)

„CHICK BILL DE COWBOY"

MONTANA

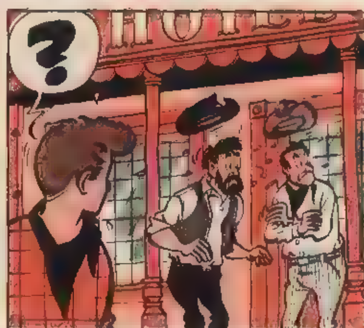

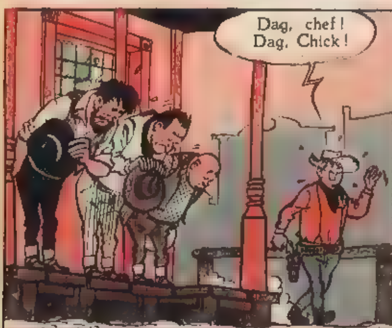

KID

Sedert men te Gunsmoke kopererts gevonden heeft, groeit de bevolking gestadig aan...

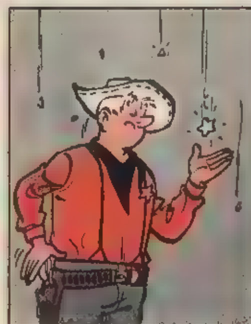
DOOR TIBET — SCENARIO : GREG

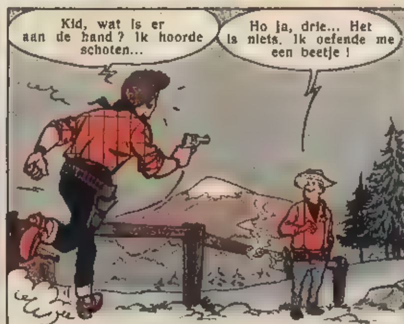

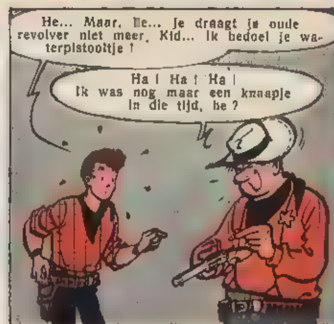

(Wordt voortgezet.)

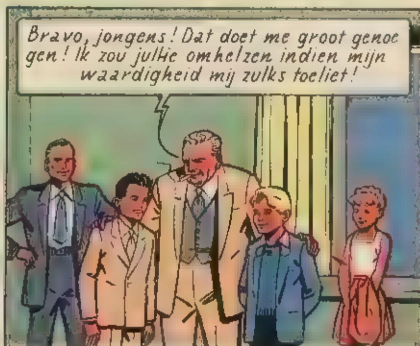
De nieuwe avonturen van Pom en

TEDDY VOOR DE

Allan ziet de toekomst somber tegemoet sedert zijn impresari

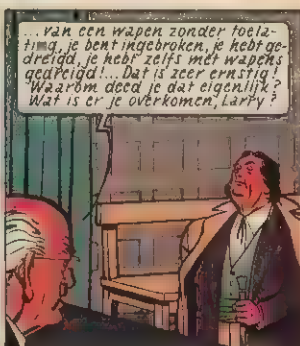

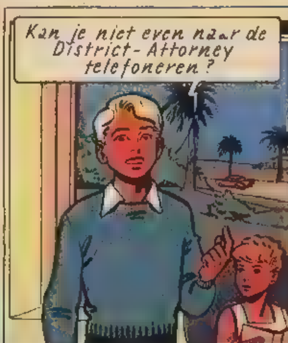

ALS JE HOUDT VAN DIT VERHAAL, LEES DAN

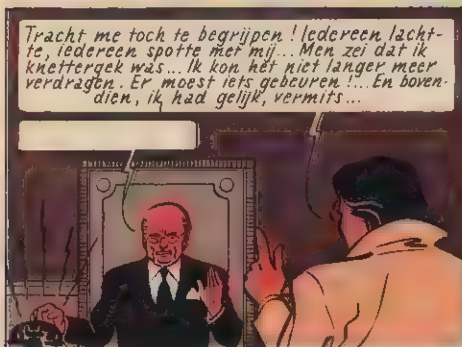

...angen genomen werden. Gelukkig heeft hij nog ware vrienden...

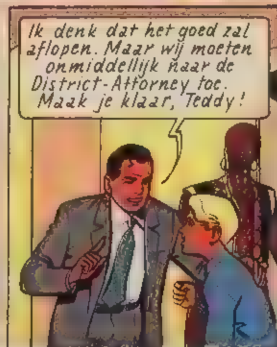

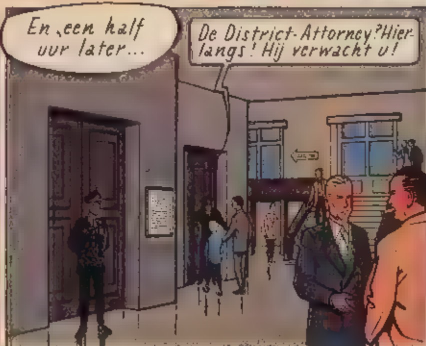

(Wordt voortgezet.)

PECHVOGEL LE

Pechvogel en de zoon van prof Koolzaad

...IDT DE DANS!

...in uitstekende vrienden geworden...

Tekeningen: Berck
Tekst: Goscinny

De nieuwe avonturen van JACK DIAMOND

STORM OVER DE FAR-

Het wild heeft in het lokaas gebeten. Jack moet nu nog slechts geduldig op de komst van Alfredo wachten.
Deze laatste ronselt veedieven voor de bende . . . Twee dagen later komt Alfredo, verwittigd door Cork, naar de hut.

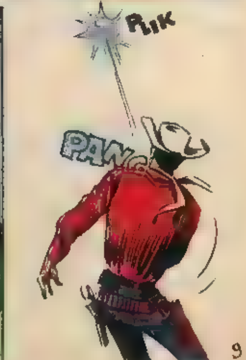

WEST

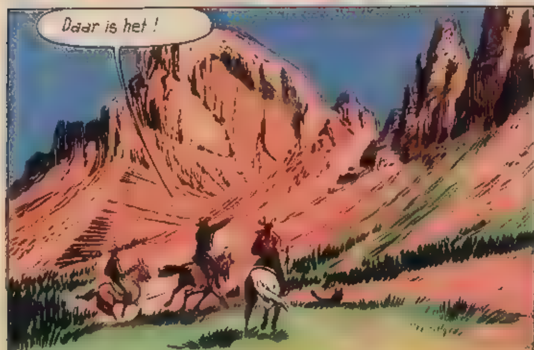
Om een einde te maken aan de veediefstallen, laat Jack zich doorgaan voor een zware jongen, nl Jack Pelzer, en wordt de bondgenoot van Jeff Laramie, een veedief...

door L. en F. FUNCKEN

De verschijning van de pseudo-Pelzer met zijn hond, wekt niet de minste verbazing bij de bandieten. Alfredo engageert niet om het even wie.

Jack luistert oplettend naar hetgeen er rond hem wordt gezegd. En die avond . . .

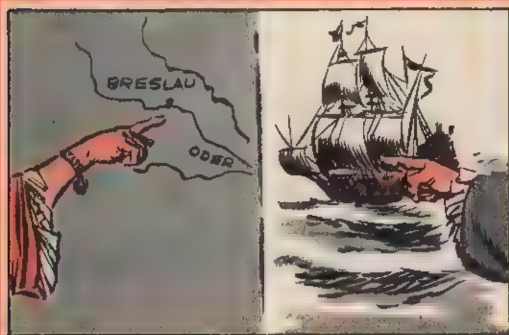

(Wordt voortgezet.)

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

HET KAN VERKEREN...

HET schaakspel om het Europees evenwicht werd in 1748 door de Vrede van Aken onderbroken. Wij weten nog dat het spel geleid werd door de voornaamste spelers : Frankrijk en Pruisen tegen Oostenrijk en Engeland. Tussen deze twee allianties was de Oostenrijkse successieoorlog gevoerd. Maar thans worden de rollen omgekeerd en weldra zien wij een nieuw spel : de coalitie Frankrijk-Oostenrijk tegen de coalitie Pruisen-Engeland.

1. — WAT NIET VERANDERDE...

DE positie van Oostenrijk ten opzichte van Pruisen veranderde niet. Maria-Therezia kon het Frederik II absoluut niet vergeven dat hij haar Silezië had ontrukt. De houding van Engeland ten opzichte van Frankrijk veranderde evenmin. Lord Chatham vergaf het Lodewijk XV niet, dat deze zijn minister Rouillé had toegelaten de Franse zeemacht te moderniseren.

2. — FREDERIK II

DE oude Fritz dacht er ernstig over het hertogdom Hannover, dat toebehoorde aan de koning van Engeland, in te palmen. Zijn Franse bondgenoot had hem deze nieuwe verovering niet kunnen verzekeren. Waarom zou hij dan de bondgenoot van Frankrijk blijven ? Engeland kon hem het geld lenen dat hij nodig had, dus... De koop werd gesloten. Pruisen ondertekende met Engeland de alliantie van White Hall, in 1756. Frankrijk was erg boos op Frederik II. Men noemde deze laatste de « gekroonde Mandrin ». Je moet weten dat Mandrin een beruchte bandiet was die te Valence geradbraakt werd...

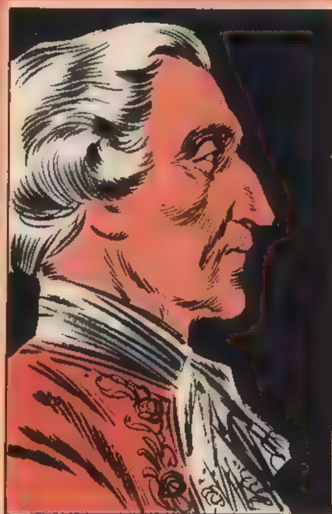

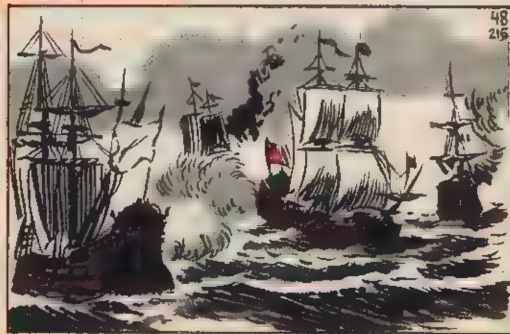
3. — « MADAME QUINZE »

MARKIEZIN van Pompadour, favorite van Lodewijk XV, was te dien tijde almachtig. Zij was van nederige afkomst, heette in werkelijkheid Antoinette Poisson, en was zeer ambitieus. Zij verfoeide de koning van Pruisen die haar zijn sarcasme niet spaarde en haar spottend « Madame Quinze » heette, ofwel « Sa Majesté Cotillon II ». Maar Antoinette hield veel van keizerin Maria-Therezia, want deze betitelde haar als « mijn lieve vriendin » !

4. — EEN KETTERIJ

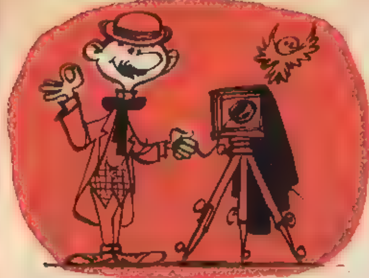
MARIA - THEREZIA meende dat zij er alle belang bij had een toenaderingspoging in de richting van Frankrijk te doen. Engeland immers had haar Silezië niet kunnen terug geven. Waarom zou zij dus de bondgenote van Engeland blijven ? Indien zij het met Frankrijk op een akkoord kon gooien, dan zou zij bovendien de Nederlanden voor Oostenrijk bewaren. Prins von Kaunitz, grootkanseller van Oostenrijk, werd er mee belast de zaak voor elkaar te brengen. Hij slaagde daarin en in 1756 tekenden Oostenrijk en Frankrijk te Versailles een alliantie. Voor de Franse diplomatie was dat een ketterij. !

5. — STORM OP KOMST

ER was storm op komst en dit niet alleen in de kolonies, in Amerika en in Indië, maar ook op zee. Het jaar 1756 was nog niet begonnen toen de Engelse admiraal Boscawen al de Franse fregatten in de Noord Atlantische Oceaan kelderde en dit zonder voorafgaande oorlogsverklaring. Ter hoogte van New Foundland kanonneerde hij op het onverwachts een Frans eskader. En zie, dat was het begin van een nieuwe oorlog.

ZIEHIER DE RESULTATEN VAN ONZE

FOTOPRIJSVRAAG

DE EERSTE PRIJS GAAT NAAR MICHEL SHAW, UIT TUBIZE, VOOR ZIJN FOTO « DE FAMILIE GAAT POOTJE BADEN ». HIJ KRIJGT DE PRACHTIGE CAMERA KODAK BROWNIE MOVIE.

VRIENDEN lezers, jullie hebben Michel Shaw uit Tubize aangeduid als grote overwinnaar van onze fotowedstrijd.

Duizenden foto's kwamen toe en daaruit selektionneerde de jury er dertig. Dat weten jullie nog wel. Uit deze dertig foto's moesten jullie de allerbeste halen.

Hier gaat dan de lijst van onze fotografen en de foto's gerangschikt volgens het aantal stemmen dat zij behaalden :

1. — Michel SHAW, Tubize : « De familie gaat pootje baden » (foto nr 24)
2. — Claude CAMBIER, Anderlecht : « Dialoog » (foto nr 8).
3. — Francis CRISTEL, Elsene : « Waar is moeder ? » (foto nr 13).
4. — Georges LAVALLEE, Luik : « Kat en Katje » (foto nr 19).
5. — Reginald KERVYN DE VOLKAERSBEKE, Gent « Schemering over de Noordzee » (foto nr 25).
6. — Danielle DE SADELEER, Aalst : « Zeepbellen » (foto nr 11).

Enz., enz., enz.

Al diegenen die foto Nr [redacted] van Michel Shaw hebben aangeduid, krijgen een klein geschenk. Het wordt hen met de post thuis bezorgd. Wij wensen alle deelnemers aan dit tornooi van harte proficiat !

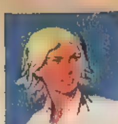

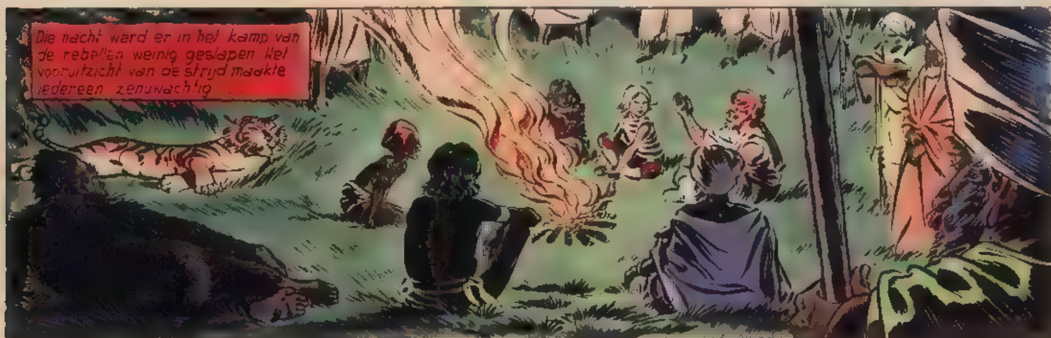

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR
PAUL CUVELIER

Met de hulp van Imaël en diens krijgers, zal Corentin trachten Sompur te overmeesteren. Op weg naar de stad ontmoet hij kapitein Van Pat.

(Wordt voortgezet.)

Heb je het album van dezelfde auteur : « De nieuwe avonturen van Corentin » reeds gelezen ?

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Een inspekteur van de waterdienst kwam de watermeter, in het huis van Fischer, kontroleren. Hij deed echter nog iets anders...

(Wordt voortgezet.)

Dit avontuur boeit je, dus lees je ook : HET SEIN STAAT OP ROOD. In dit album vind je Lefranc terug.

GROTE FINALE VAN DE W

Jean-Marie Gillet ontvangt de Kuifje's Beker. En of hij er blij mee is !

FRANCIS LOUTSCH, UIT NAMEN, KAMPIOEN VAN BELGIE J.-M. GILLET WINT DE « KUIFJE'S BEKER »

Op een mooie en zonnige zondagnamiddag in de late herfst, werd de Grote Finale van de Weg der BP Jongeren betwist. Er waren naar schatting zevenduizend toeschouwers en het centrum van de hoofdstad trilde van jeugdig entoesiasme. Het sukses van deze prachtige sportmanifestatie overtrof alle verwachtingen.

Om halftien in de voormiddag stonden zesentwintig jonge kampioenen klaar om in het strijdperk te treden : het circuit van het Rogierplein te Brussel. Deze zesentwintig racers hadden reeds in verschillende steden van ons land, in 1958 en in 1959, overwinningen gehaald. Herinneren wij er even aan, dat de konkurrenten die in de finale, kwamen reeds in eigen streek ongeveer vierhonderd rivalen hadden moeten overwinnen. Men mag dus zonder enige overdrijving zeggen, dat de zesentwintig finalisten de knapste jonge racers van België waren.

Tijdens de eliminatiekompetities werden er reeds indrukwekkende rekords geboekt. 's Middags bood de firma BP de konkurrenten en hun ouders een groot banket aan. Er waren 160 genodigden. Om 14 uur 30 werd het startschot opnieuw gegeven en ditmaal waren de racen spannender dan ooit. Het ging hard tegen hard, en ten slotte won Francis Loutsch, uit Namen, de Grote Prijs. Hij lei een ronde af in 4 sekonden 8/10. Tweede werd Jean-Marie Gillet.

DE KUIFJE'S BEKER

Het groot jeugdweekblad « Kuifje » had voor deze prachtige wedren een enig mooie beker geschonken voor de meest sportieve en eerlijkste racer. De jury was samengesteld uit tekenaars en medewerkers van « Kuifje » en stond onder het voorzitterschap van de sportspecialist Jean Graton. Met eenparigheid van stemmen kende de jury de Kuifje's beker toe aan de vriendelijke en sportieve Jean-Marie Gillet, die ontroerd de beker uit de handen van onze redaktiechef ontving. Jean-Marie verdiende die beker. Waarom ? Hij werd in de finale slechts met enkele sekonden geklopt door Francis Loutsch. Hij stapte uit zijn wagen en liep naar zijn rivaal om hem te omhelzen en geluk te wensen. Dit was niet alleen een charmant en spontaan gebaar, het getuigde ook van een echte sportieve geest. Bravo, Jean-Marie !

DE TECHNISCHE KANT VAN DE WEDSTRIJD

(Door onze speciale medewerker.)

9 u. 30 : Geheimd en gekleed met witte overall werden de zesentwintig jonge racers voorgesteld aan een grote menigte kijklustigen. Zij werden hartelijk toegejuicht door hun supporters, die vanzelfsprekend speciaal naar Brussel waren gekomen. Het lot duidt de volgorde van de finalisten aan. De eerste eliminatiewedrennen beginnen. Komen in achtste finale : J. Bataille (St-Ghislain), A. Cornet (St-Gilles), R. Craynest (Kortrijk), D. Galetto (Seraing), J. M. Gillet (Charleroi), A. Lopès (Verviers), F. Loutsch (Namen), M. Missotten (Waremme), S. Notterdam (Brugge), D. Poelman (Gent), L. Ser-

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » : 14e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Brussel 19. — **NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.**

'HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 120, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

3-12-59

EG DER BP JONGEREN

De drie éérsten worden gekiekt. Die foto krijgt thuis vast de ereplaats.

vais (Oostende), P. Tousaint (Laroche), M. Van Rijckegem (Middelkerke).

14 u. 30: Tussen de dertien vrijwilligers van 's morgens, worden diegene terug opgevist die de beste tijd hadden verwezenlijkt: W. Thurion (Verviers), R. D'Hooghe (Antwerpen) en L. Bracke (Gent). Zij mogen zich opstellen bij de dertien winnaars van de reeksen voor een « achtervolgingsmatch ». De beste tijd wordt gemaakt door W. Thurion: 25 sekonden 6/10.

16 u.: Slagen voor de achtste finale: A. Lopès (velen zien in hem reeds de toekomstige winnaar), J. M. Gillet, R. Craynest, W. Thurion, Poelman, D'Hooghe, Loutsch en Bracke. Terwijl duizenden KUIFJE'S - ballonnetjes worden uitgedeeld en de spanning om de minuut stijgt, blijven de jonge racers heel kalm. Zij staan in groep bij mekaar en praten.

17 u.: In de kwartfinales wordt de strijd spannender. R. D'Hooghe wint van Thurion, de racer die daarnet nochtans de beste tijd had verwezenlijkt. Gillet overwint Lopès, en Craynest wint van Bracke. Poelman wordt door Loutsch op overtuigende wijze verslagen. De aandacht van alle kijkers gaat nu naar Loutsch. Wordt hij de grote kampioen?

18 u.: De halve finale wordt betwist: Gillet verslaat D'Hooghe, en Loutsch kan de taaie Craynest overwinnen. Het plechtig ogenblik is aangebroken. Te midden van een indrukwekkende stilte hoort men de starter de laatste sekonden tellen: 5, 4, 3, 2... 1! De twee racewagens schieten weg voor de eerste ronde van de finale die bestaat uit tien achtervolgingsronden. De twee behalen echter evenveel punten en het is een laatste wedren die zal moeten beslissen. Het gaat er om tien ronden alléén te betwisten en te trachten de beste tijd te verwezenlijken. Deze tijd zal opgenomen worden door een **chronometer LONGINES**. Het gaat er thans niet alleen om uiterst snel te zijn en de juiste reflexen te hebben, maar ook om zijn zenuwen te bedwingen. Een fraktie van een sekonde verloren in een bocht, kan fataal zijn...

Zwijgend en met de grootste aandacht volgen de kijkers de strijd van de twee jonge konkurrenten. Eindelijk wordt dan de tijd, verwezenlijkt door de twee racers, aangekondigd: Jean-Marie Gillet: 2'5"7/10, Francis Loutsch: 2' 9/10. Een luid gejubel stijgt op en de menigte overspoelt het circuit. Francis Loutsch, een knappe jongen van twaalf jaar, werd de éérste Kampioen van België van de Weg der BP Jongeren.

19 u.: Te midden van de langdurige en luide toejuichingen overhandigt M. Anselot, direkteur van de BP., in aanwezigheid van M. Cudell, burgemeester van Sint-Joost-ten-Noode en talrijke andere personaliteiten, de laureaat plechtig de lauwerkroon, de bekers en de vele andere prijzen gewonnen door de beste racers.

WAT JE NIET MAG VERGETEN

De wedrennen van de Weg der BP Jongeren worden ieder jaar georganiseerd door BP BELGIUM. Hun haarfijnste chronometrage wordt verzekerd door de beroemde uurwerken LONGINES. De racewagens zijn uitgerust met N.S.U. motoren. Tijdens de wedrennen wordt de kommentaar aan de micro geleverd door een ploeg van het Weekblad « Kuifje ». De grote finale ging door onder de hoge bescherming van de gemeentelijke overheid van Sint-Joost-ten-Noode en van een groot Brussels dagblad.

Wij danken alle moedige en vriendelijke moniteurs die gezorgd hebben voor het vlot en goed verloop van de wedrennen.

RANGSCHIKKING

1. **Francis Loutsch, kampioen van België.**
2. **Jean-Marie Gillet (Kuifje's Beker).**
3. **Rudy Craynest.**
4. **Rudy D'Hooghe.**
5. **Luc Bracke.**
6. **William Thurion.**
7. **Alain Lopès.**
8. **Daniel Poelman.**

Francis Loutsch, de grote overwinnaar, verbijt zijn ontroering.

TON en TINNEKE

